

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44	Utgitt 21 november	1947
--------	--------------------	------

Innhold.

	Side
Skr. om stengjevedtekt for utsalsstader i Hornnes	929
» om endr. i helseforskr. for Holmestrand	930
» om bygningslovens og brannlovens anvendelse i Aurdalsbyen	930
» om anvendelse av brannlova i Sør-Audnedal	931
» om vedtekter til bygningslovens §§ 115, 129 og ny § 10 for Haugesund	931
» om regulering av eiendommen «Fagerlia» i Trondheim Bymark m. v.	933
» om gjennomføring av husleieloven i Strømm	934
» om do. i Bolsøy	934
» om handtvang for hund i Vegårdshei	934
» om endr. i vedtekt til bygningslovens § 13 for Raufoss	935
Lov om endr. i lov inneholdende nogle Forandringer i Lovgivningen ang. Odelsretten	935
» om endr. i skjenslova	936
» om ferie	938
Res. om forlengelse av patenters varighet likeoverfor personer m. v. i Danmark	945
» om at lov om skogvern skal gjelde for Oslo by	945
» om nedsettelse av skog- og jordkonsesjongsrensene for Tromøy	945
» om do. for Geitastrand	946
» om fredning av makrellyngel	946
Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Våler herred, Hedmark fylke	946

Skriv frå Sosialdepartementet.

8 novbr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt Hornnes heradstyre, Aust-Agder fylke, i møte 25 oktober 1947 om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå 1 desember 1947.

Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Dei som driv handel i Hornnes skal halda handelsbuene stengde frå kl. 17.30 til kl. 9.

8 novbr. § 2. Dei 6 siste yrkedagane føre jol, dei 3 siste yrkedagane føre skirstorsdag og dei 2 siste yrkedagane føre kvitsunnaften kan buene vera opne til kl. 19.

§ 3. Utsal av bakervarer kan haldast oppe til kl. 21, dersom det ikkje vert handla med andre varer i same romet.

§ 4. Jolaften, nyårsaften og kvitsunnaften skal alle utsalsstader vere stengde kl. 15.

§ 5. Alle søn- og heilagdagane (herunder og 1 og 17 mai) skal alle utsalsstader vere stengde heile dagen.

§ 6. I den tida bua skal vere stengd, må dei ikkje lata inn kjøparar, men dei kan ekspedera dei som er komne inn føre lukketid.

§ 7. Telefonordrar som kjem etter lukketid, må ikkje verte greidde før første yrkedagen etter.

§ 8. Brot på desse vedtektene vert straffa etter § 339, 2. leden, i straffelova.

10 novbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I henhold til § 4 i lov om sunnhetskommissjoner av 16 mai 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23 mai 1947, meddeles stadfestelse på vedtak av bystyret i Holmestrand i møte 19 september 1947 om endring av § 9 i de alminnelige helseforskrifter for byen approbert ved kgl. resolusjon av 15 oktober 1920. § 9 oppheves i sin nåværende form.

Den nye § 9 lyder således:

Søppel og andre avfallsstoffer av hvilken som helst slag, skal samles og oppbevares som angitt i de til enhver tid gjeldende vedtekter i henhold til bygningslovens § 110. Gårdeierne i Holmestrand skal, fra den tid bystyret bestemmer det, være pliktig til å la tømming av søppelbeholdere, beholdere for matavfall og priveter besørge av Holmestrand kommunale renholdswerk og herfor betale en avgift etter bestemmelser som fastsettes av bystyret med vedkommende departements godkjenning.

10 novbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i bygningsloven av 22 februar 1924 og § 65 i brannloven av 15 august 1908 bestemmer departementet i samsvarende med vedtak av Nord-Aurdal herredsstyre 30 juli 1946, at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for et område av Nord-Aurdal herred, Opland fylke, innenfor disse grensene:

Sydgrensen går ut fra søndre hjørne på Ottar Sørums våningshus (-Jensestuen-) i rett linje til østre hjørne av Ole Haugens vå-

ningshus (-Hagen-), videre til østre hjørne av Knut Diseruds 10 novbr. våningshus (-øvre Diserud-), til nordre hjørne av Syver Oppheims våningshus (-nordre Eikrene-), videre i nordvestlig retning til nordre side av en stor steinrøys på Asbjørn Kjørstads eiendom — ca. 100 m nord for uthuset på søndre Hjelle. Fra dette punkt går grensen i sydlig retning ned mot riksvegen til nordre hjørne av Nils Diseruds uthus (-Nygård-), hvor den igjen svinger i nordvestlig retning til Mælumsbekken oppe under Hjellebergene. Herfra går den i vestlig retning til nordre vegg av Knut Nytuns våningshus. Fra dette punkt vender grensen mot sydøst i rett linje til vestre hjørne av Engebret Aavoks våningshus (-søndre Aavok-), videre i østlig retning til vestre hjørne av Gunnar Paulsens tomt av nordre Bø og i sydlig retning til vestre hjørne av Otto Andersens hytte «Kikut» (-av Sørrejordet-) og til vestre hjørne av Sørengs hus — ved Vestringslinna. — Her svinger grensen mot øst til Ragnvald Aabergs stabbur og videre til utgangspunktet i Ottar Sørums våningshus.

Grensene er tegnet inn på et kart som beror i departementet.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

10 novbr.

I medhald av § 65 i brannlova frå 15 august 1908 fastset departementet i samsvar med vedtak av Sør-Audnedal heradstyre, Vest-Agder fylke, i møte 23 august 1947 at brannlova skal gjelda for Vigeland i det område bygningslova gjeld, og i Buholen innafor desse grensene: Mot vest Audnedalselva, frå Stien i sør til Skaret i nord. Mot aust heia.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

10 novbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Haugesund bystyre i møte 20 desember 1946 om vedtekter til bygningslovens §§ 115 og 129 og ny § 10 i bygningsvedtektene for Haugesund.

Vedtektene lyder så:

§ 10 (jfr. lovens §§ 26, 65 og 75).

- a) I det sentrale murtvangsstrøk (avgrenset av havnen og en rød linje på byplanen appr. ved kgl. resolusjon av 8 september 1917 og 8 februar 1918) skal enhver bygning til gate oppføres umiddelbart i grenselinje mot nabotomt, således at hele tomtens fasadelinje utbygges.
- b) Bestemmelsen i punkt a) skal dog ikke gjelde vestsiden av Karmsundsgaten fra Oddagaten i nord til Stavangergaten i sør, samt tverrgatene mellom Karmsundsgaten og nærmeste vesten-

10 novbr. for liggende langgate og heller ikke østsiden av Henrik Ibsens gate fra Niels Nielsens gate til Stavangergaten og kvartalet mellom Henrik Ibsensgate og Rådhusgaten og heller ikke kvartalet mellom Øvregaten, Åsebygaten, Kirkegaten og Banegaten, hvor enhver bygning til gaten skal ha en avstand til nabogrense av minst 4 m og hvor bestemmelsen i vedtekten § 9, 2. ledd om bygningers høyde og i § 11, 2. ledd om gårdsplassens størrelse skal være gjeldende, og hvor det ikke skal være tillatt å bygge med gavlvegg mot gaten.

c) Til Karmsundsgaten på strekningen mellom Haugeveien i nord og Gimles plass i sør tillates ikke anlegg for bedrifter som bygningsrådet finner er forbundet med ulemper for de omboende.

d) I strøket vestenfor Salhusveien fra Bjørgvinsgaten i nord til og med byggebeltet i sør kan trebebyggelse finne sted, dog ikke i I. Kvartalene langs sjøen fra Bjørgvinsgate til bygrense.

II. De to kvartaler mellom Marcus Thranesgate og Niels Jørgensens gate.

I de under I. og II. nevnte murtvangsstrøk skal bygninger til gate oppføres i en avstand av minst 4 m fra nabogrense.

e) I murtvangsstrøkene på øyene og utenfor det sentrale murtvangsstrøk på fastlandet og utenfor de under d) nevnte strøk, skal bygning til gaten oppføres i en avstand av minst 3 m fra grenselinje mot nabotomt og mot plantefelt (se vedtekt § 21 til lovens § 127).

Dog skal bygningsrådet ha adgang til å bestemme at bygningene føres opp umiddelbart i grenselinje mot nabotomt om dette finnes hensiktsmessigere for angjeldende kvartal.

f) I strøk hvor trebebyggelse er tillatt, skal murbygning være undergitt de samme bestemmelser med hensyn til størrelse og avstand til — eller brannvegg mot — nabogrunn og plantefelt som bestemt for trebygninger (jfr. lovens § 115 og vedtektenes § 16. Dog kan bygningsrådet for murhus tillate en gavlhøyde av inntil 10,5 m når det innredes lovlige beboelsesrom på loftet og når arkitektoniske hensyn tilsier det. Avstand til nabogrense skal beregnes i forhold til høyden til gavlspiss.

g) Bak- og sidebygninger og uthus må ikke noe sted oppføres uten særskilt tillatelse av bygningsrådet. Slike bygninger må ha en avstand fra annen bygning på samme tomt svarende til $\frac{1}{2}$ del av bygningenes sammenlagte høyde med 5 m som minste mål.

h) Bygningsrådet kan — uansett om det mangler overenskomst mellom vedkommende naboer — tillate, at automobilgarasje for

en enkelt automobil anbringes til nabogrense med brannvegg. 10 novbr.
Før sådan tillatelse gis, må naboenes erklæring innhentes.

- i) En grunn som ligger inne i et kvartal eller som støter til sjøen uten å ligge til regulert gate eller plass, må ikke bebygges medmindre det fører en av bygningsrådet godkjent adkomst fra regulert gate. Forsåvidt adkomsten ikke tilhører den byggende, skal den være ham varig sikret ved tinglest erklæring eller på annen måte, som bygningsrådet finner betryggende.

§ 16 (jfr. lovens § 115).

Trebygningers avstand til nabogrunn og til plantefelt (se vedtekt § 21 til lovens § 127) skal utgjøre minst 4 m. Avstand mellom bygninger på samme tomt skal være minst $\frac{1}{2}$ -delen av bygningenes sammenlagte høyde med 5 m som minste mål.

§ 21 (jfr. lovens § 127).

Avstand mellom hus og plantefelt skal dog være som avstand mellom hus og nabogrunn — uansett om tilstøtende del av plantefeltet hører til eiendommen.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

11 novbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Trondheims bystyre i møte 29 mai 1947 om regulering av eiendommen «Fagerlia» i Trondheim Bymark.

I henhold til nevnte lovs § 3 godkjenner en bystyrets vedtak i samme møte om vedtekter i tilknytning til reguleringen, med et par mindre rettelser foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

For arealet skal gjelde bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtektene for Trondheim, stadfestet av departementet 20 oktober 1928, kap. III, 4. sone, foruten følgende særbestemmelser:

1. Bebyggelsen skal være åpen, villamessig med våningshus i to fulle etasjer. Planen angir bebyggelsens plassering i forhold til de regulerte veier, tomtegrenser og eiendomsgrenser, samt byggeflukt og bygningenes lengderetning.
2. Maksimum tillatt grunnflate for to-mannsboligene er 100 m². Gesimshøyde for all bebyggelse regnet fra terreng må ikke overskride 7,0 m.

Innenfor området må det for de enkelte typer gjennomføres ens takform og takvinkel. Takvinkelen må i alle tilfelle fastlegges mellom 30°—45°. Taktekningen skal være rød kromstein.

- 11 novbr. 3. Garasjer for de enkelte hus tillates ikke frittliggende, men bare i sammenheng med våningshusene, enten som tilbygg i en etasje eller i kjeller. Fellesgarasjen i en etasje legges som vist på planen.
4. På det areal som er reservert til forretningsbebyggelse kan oppføres våningshus med butikker og tilhørende uthus. Denne bebyggelse må med hensyn til etasjeantall og høyde være overensstemmende med den øvrige bebyggelse i strøket.
5. Barnehagen plasseres som vist i planen.
6. Mot regulert vei, sammenhengende forhager og friarealer, samt mellom tomtene oppsettes 0,80 m høyt gjerde av ensartet konstruksjon. Oppsetning av gjerder kontrolleres av bygningsmyndighetene.
7. Hus- og gjerdefarge må godkjennes av bygningsmyndighetene.
8. Planeringsplan innsendes sammen med byggeanmeldelsen for godkjennelse.
9. Forhagene mot vei gjøres sammenhengende på den måte at gjerdelinjen overalt trekkes 5 meter tilbake fra veien. Forhagene må holdes i pyntelig stand. Fritterrengets og bekkeløpenes detaljutforming fastlegges av parkvesenet etter de retningslinjer som planer antyder.
10. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som virker sjenerende for naboer.
11. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

12 novbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Strømm herred, Vestfold fylke, 31 mai og 25 oktober 1947 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Strømm.

Vedtekta lyder så:

Paragrafene 37, 38 og 39 i husleieloven skal gjelde i Strømm kommune.

12 novbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Bolsøy herred, Møre og Romsdal fylke, 7 november 1947, til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bolsøy.

Vedtekta lyder så: Kap. 7 i husleieloven skal gjelde i Bolsøy kommune.

12 novbr. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Hermed vert stadfest vedtak av 13 oktober 1947 av Vegårshei heradstyre, Aust-Agder fylke, der det i medhald av § 3, 2. leden

i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund vert be- 12 novbr.
stemt at alle som er eigar eller innehavar av hund i Vegårdshei
herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller
inngjerda i den tid bufe beiter, i tida frå 1 mai til 1 oktober. Dette
skal ikkje gjelda hundar som under lovleg jakt vert fylgd på for-
svarleg måte av eigar eller innehavar, og heller ikkje dresserte bu-
hundar som saman med gjætar fylgjer buskap på beite.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

1 2 novbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924
stadfester departementet som gjeldende inntil videre vedtak av
Vestre Toten herredstyre, Opland fylke, i møte 1 oktober 1947
om endring i vedtekt til bygningslovens § 13 for Raufoss.
Vedtekten skal heretter lyde så:

Til lovens § 13:

Bygningensrådet består av lensmannen i Vestre Toten, helse-
rådets ordfører, fungerende direktør ved Raufoss Ammunisjonsfab-
rikker, kommuneingeniøren i Vestre Toten samt 4 av herredstyret
valgte medlemmer, hvorav én skal være husmor.

Lov om endring i lov frå 28 september 1857 14 novbr.
inneholdende nogle Forandringer i Lovgivnin- Nr. 1.
gen angaaende Odelsretten.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 november 1947
sålydende:

I lov frå 28 september 1857 inneholdende nogle Forandringer
i Lovgivningen angaaende Odelsretten, vert desse føresegnene sett
til som ny.

§ 4.

1. Fra sin egen far eller mor må ingen odelsberettiget løse
odelsgods før han har fylt 21 år. For de tilfelle som er nevnt
i odelslovens § 16, første ledd, gjelder det som der er fastsatt.
Reglene i odelslovens § 16, fjerde ledd, får tilsvarende anven-
delse når en far eller mor må gi fra seg eiendommen fordi et
odelsberettiget barn har nådd den alder som er fastsatt ovenfor
i første punktum.
2. Når en odelsberettiget ikke kan kreve å overta eiendommen på
grunn av reglene i odelslovens § 16 eller regelen ovenfor under

14 novbr. 1, løper ingen foreldelse av hans odelsrett og heller ikke av
Nr. 1. fjernere odelsbarnes rett.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 november 1947.

På Hans Majestet Kongens vegne

OLAV

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14 novbr. Lov om endring i skjønsløva.

Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 november 1947 sålydende:

I.

Desse føresegnene i lov om skjøn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning frå 1 juni 1917 skal heretter lyda slik:

§ 66. Dommeren fastsetter tid og sted for et rettsmøte til saksforberedelse. I dette rettsmøte må saksøkeren forevise og tilby takstsummen med fradrag av de heftelser, som ved forliksklagens forkynnelse hvilte på eiendommen. Hvis ikke tilbudet gjøres i rede penger eller i forfallen anvisning på Norges Bank, godkjent av banken, må det samtidig fremlegges skriftlig erklæring enten a) fra Kongeriket Norges hypotekbank eller Den norske stats småbruk- og boligbank, eller b) fra sparebank, aksjebank, kredittforening med vedtekter stadfestet av vedkommende departement, eller et forsikringsselskap, om at beløpet, med tillegg av fem prosent årlig rente til betaling skjer, vil bli betalt innen 4 uker etter at saksøkte har utstedt skjøte til saksøkeren.

Er en heftelse falt bort, kan saksøkte i dette rettsmøte forlange, at også denne heftelses beløp forevises og tilbys. Saksøkeren kan i så fall få utsettelse for å fremlegge den forhøyede lønningssum i et nytt rettsmøte. Utsettelsen bør som regel ikke være kortere enn 2 måneder og ikke lengre enn 3 måneder. Har saksøkte innfridd en panteheftelse uten skjellig grunn, kan saksøkeren kreve at heftelsen ikke skal ansees som bortfalt, men som ervervet av saksøkte. Dette gjelder dog bare forsåvidt panteheftelsen ved innfrielsen hadde sikkerhet innenfor seks tiendedeler av eiendommens verdi ifølge odelstaksten.

Er det tvist om hvorvidt saksøkeren skal overta en heftelse,

avgjør dommeren i det første rettsmøte, hvilken sum saksøkeren må forevise. Hvis beløpet overstiger den sum, saksøkeren mener å være pliktig til å forevise, kan han få utsettelse for å forevise den fastsatte løsningssum i et nytt rettsmøte. Utsettelsen bør som regel ikke være kortere enn 2 måneder og ikke lengere enn 3 måneder. Saksøkeren behøver dog ikke å tilby mer enn den del, som han mener å være pliktig til å betale.

§ 68. Erklærer saksøkte at han vil ta imot den sum som er tilbuddt, skal han få den utbetalt straks — eller hvor erklæring som nevnt i § 66 første ledd er fremlagt, innen 4 uker — mot at han straks utsteder skjøte til saksøkeren. Retten avsier deretter en kjennelse som pålegger saksøkte å fravike eiendommen til neste faredag, hvis ikke partene har truffet annen overenskomst.

Hvor erklæring som nevnt i § 66 første ledd under b) er fremlagt, kan saksøkte dog kreve at skjøtet ikke utleveres saksøkeren, men nedlegges i retten. Saken utsettes i så fall til et nytt rettsmøte. Utsettelsen bør ikke være kortere enn 4 uker og ikke lengere enn 6 uker. Dommeren skal på forlangende uten betaling gi saksøkeren attest for at skjøtet er nedlagt i retten. I det nye møte skal saksøkeren få skjøtet utlevert såfremt han betaler løsningssummen, eller godtgjør at den er betalt til saksøkte. Retten avsier deretter fravikelseskjennelse som nevnt i første ledd. Eiendomsretten ifølge skjøtet går først over til saksøkeren ved skjøtets overleverelse. Betales ikke løsningssummen, skal skjøtet tilbakeleveres saksøkte, med mindre han velger å vedstå skjøtet og holde seg til saksøkeren og erklæringsutstederen for løsningssummen.

Omkostningene ved saken og skjøtningen bærer saksøkeren.

§ 71. Dersom odelsmannen vinner saken, skal det ved dommen pålegges saksøkte å gi ham skjøte på eiendommen og fravike den, mot at odelsmannen tilsvare de heftelser som dommen nærmere angir og betaler eller stiller sådan sikkerhet som omhandlet i § 36 første ledd, under a), for resten av eiendommens takstverdi, hvis heftelsen beløp er mindre.

Tiden for løsningen settes til første faredag, eller om denne ligger for nær, til neste faredag. Utgiftene ved skjøtningen skal odelsmannen tilsvare.

Godtgjør saksøkte ved løsningen, at noen del av de heftelser, som odelsmannen ifølge dommen skulle overta, er innfridd eller bortfalt, skal odelsmannen enten utrede det tilsvarende beløp i rede penger eller utstede fem prosent rentebærende gjeldsbrev for det til saksøkte med pant i eiendommen og med forfallstid 2 måneder fra løsningsdagen.

14 novbr.

II.

Nr. 2.

Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelsen i § 66 annet ledd, fjerde punktum, kommer ikke til anvendelse på innfrielse av panteheftelse som har funnet sted før lovens ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 november 1947.

På Hans Majestet Kongens vegne

OLAV
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14 novbr.

Lov om ferie.

Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 november 1947 sålydende:

§ 1. *Hvem loven omfatter.*

Rett til ferie etter denne lov har enhver som arbeider i annens tjeneste (arbeidstaker).

Unntatt er likevel:

1. Arbeidstakere som blir lønnet utelukkende med del av utbytte.
2. Arbeidstakere som er i slekt med arbeidsgiveren eller hans samlevende ektefelle i rett opp- eller nedstigende linje eller sidelinje så nær som søsken eller står i like nært adopsjons-, fosterskaps- eller svogerskapsforhold til dem.
3. Arbeidstakere som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 eller er embetsmenn.
4. Arbeidstakere i bistillinger når forutsetningen er at arbeidsforholdet ikke skal vare ut over 3 måneder eller stillingen i regelen ikke vil føre til arbeid mer enn i alt 200 timer i ett kalenderår eller innehaveren blir lønnet utelukkende med provisjon.

Vedkommende departement kan bestemme at loven eller enkelte av dens føresegner ikke skal gjelde for grupper av arbeidstakere som ved regulativ eller tariffavtale er sikret ferierett som må ansees å være minst like fordelaktig som etter loven.

§ 2. *Hva det i loven er ment med uttrykkene «ferieår» og «opptjeningsår».*

I denne loven er med uttrykket ferieår ment tida fra og med 16 mai det ene kalenderåret til og med 15 mai det følgende kalen-

deråret. Med opptjeningsår er ment det forutgående tidsrom fra 14 novbr. og med 16 mai til og med 15 mai.

For arbeidstakere i jordbruk og gartneri kan ferieår og opptjeningsår forskyves ved tariffavtale eller annen skriftlig avtale, dog ikke for arbeidstakere som går inn under ordningen med feriemerker (jfr. § 8).

Nr. 3.

§ 3. Feriens lengde m. v.

Arbeidstaker som går inn under denne loven, har hvert ferieår rett til ferie i 18 virkedager. Dette gjelder likevel ikke arbeidstaker som er tilsatt i bedriften seinere enn 14 dager etter at ferieåret er begynt.

I denne sammenheng skal søndager som faller i ferien og søndag umiddelbart før eller etter denne, ikke reknes som virkedager som fragår i nevnte dagtall. Det samme gjelder andre helgedager hvis det ikke blir avtalt annet.

Hvis en virksomhet innstiller når arbeidstakerne skal ha ferie, kan arbeidsgiveren gi alle arbeidstakere ved den virksomhet som innstiller samme ferie uansett den rett disse har til feriegodtgjøring.

§ 4. Tida for ferien.

Arbeidsgiveren fastsetter når ferien skal tas. Minst 12 dager av ferien skal gis i sammenheng i tidsrommet 16 mai—30 september. Resten skal gis i sammenheng innen utgangen av ferieåret.

I jordbruk og annen virksomhet der driftsmessige grunner gjør det nødvendig å holde arbeidet best mulig i gang om sommeren, kan arbeidsgiveren legge halvparten av ferien utafor tidsrommet 16 mai—30 september. Ellers gjelder reglene i første ledd tilsvarende. Departementet kan gi nærmere føresegner om hvilke virksomheter som går inn under dette ledd.

Reglene i første og annet ledd kan fravikes ved tariffavtale eller annen avtale. Dette gjelder dog ikke regelen om at ferien skal gis innen ferieårets slutt.

Kongen kan når vektige samfunnsmessige omsyn gjør det nødvendig, fastsette at ferien eller en del av den skal tas til annen tid enn den som følger av denne paragraf.

§ 5. Fastsetting av ferietid m. v.

Ferien kan ikke legges i opsiingstid medmindre denne er minst tre måneder.

Arbeidstakeren kan kreve å få ferien utsatt til seinere i ferieåret om han før hans ferie tar til, ved erklæring fra trygdekasse godtgjør at han er arbeidsufør. Er arbeidstakeren ikke sjukestrygdet med rett til sjukepenger, godtgjøres arbeidsuførheten ved erklæring

14 novbr. fra lege. Ny tid for ferien kan ikke kreves lagt i tidsrommet 16 mai Nr. 3. —30 september.

Arbeidsgiveren kan, innafor rammen av det som er fastsatt i § 4 og i denne paragrafs første og annet ledd, legge ferien til tid da arbeidstakeren gjør militærtjeneste.

Arbeidsgiveren skal om ikke særlige grunner er til hinder for det, underrette arbeidstakeren om tida for hans ferie seinest en måned før den tar til.

§ 6. *Feriegodtgjøring for arbeidstaker med fast lønn.*

Arbeidstaker som for arbeid i vanlig arbeidstid har utelukkende fast års-, måneds-, veke- eller daglønn, har rett til full lønn for vanlig arbeidstid i ferien om han har hatt lønn av bedriften hele opptjeningsåret. Har han hatt lønn bare en del av opptjeningsåret, skal han ha lønn i ferien reknet i forhold til den tid han har hatt lønn i opptjeningsåret. Halv måned eller mer reknes som hel måned, men kortere tid blir ikke reknet med. Arbeidstaker som har rett til hel eller delvis kost, kan kreve et rimelig kostvederlag for de dager i ferien han ikke gjør bruk av sin rett. Derimot kan det ikke uten særlig avtale kreves tillegg for rett til fri bolig.

Ved utrekning av feriegodtgjøringen skal det ikke gjøres fradrag om arbeidstakeren i opptjeningsåret er borte fra arbeidet under

a) ferie;

b) arbeidsuførhet, opp til sammenlagt tre måneder når den skyldes ulykke eller sykdom. Arbeidsgiveren kan kreve at arbeidsuførheten blir godtgjort ved erklæring fra trygdekasse eller, dersom arbeidstakeren ikke er sjuketrygdet med rett til sjukepengar, ved erklæring fra lege;

c) svangerskap, opp til 12 veker omkring fødselen;

d) pliktig militærtjeneste, opp til tre måneder.

Arbeidstaker kan ikke kreve feriegodtgjøring etter dette ledd med mindre han har vært i arbeid i bedriften igjen etter fravær som nevnt.

Lønn under ferien skal utbetales siste vanlige lønningsdag for ferien.

Fratrer en arbeidstaker som går inn under denne paragraf sin tilsetting i en bedrift, skal den feriegodtgjøring han har til gode avgjøres i feriemerker som bestemt i § 8. Dette gjelder dog ikke fratreden som skyldes oppsiing etter lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.

Feriegodtgjøring som ikke er hevet innen ferieårets utgang, tilfaller Feriefondet. Arbeidsgiveren skal innbetale slik feriegodtgjøring til fondet innen en måned etter ferieårets utgang.

§ 7. *Feriegodtgjøring for andre arbeidstakere.* 14 novbr. Nr. 3.

Arbeidstaker som ikke har rett til feriegodtgjøring etter § 6, har i arbeidsforhold som varer minst 6 dager, rett til feriegodtgjøring av arbeidsgiveren med 6,5 prosent av arbeidsfortjenesten. Har arbeidstakeren rett til hel eller delvis kost, skal det ved utrekningen av feriegodtgjøringen til den kontante lønn legges et rimelig kostvederlag. Derimot kan det ikke uten særlig avtale kreves tillegg for rett til fri bolig.

Rett til feriegodtgjøring etter denne paragrafs første ledd har ikke arbeidstaker som etter sine tilsettsvilkår får full lønn i ferien. Har han rett til en del av lønna i ferien, faller retten til feriegodtgjøring etter første ledd bort for en tilsvarende del av lønna i opp-tjeningsåret. For slik lønn gjelder § 6 annet og fjerde ledd tilsvarende.

§ 8. *Feriefond, feriemerker og feriebøker.*

Det opprettes et offentlig feriefond (Feriefondet) som utsteder feriemerker som selges for pålydende gjennom Postverket. Fondet utsteder feriebøker som blir utlevert gjennom Postverket.

Feriegodtgjøring som fastsatt i § 7 første ledd skal avreknes ved at arbeidsgiveren lar klebe inn i arbeidstakerens feriebok feriemerker for et beløp som svarer til feriegodtgjøringen. Dette skal skje med regelmessige mellomrom og minst en gang i måneden. Arbeidsgiveren oppbevarer ferieboka. Arbeidstakeren eller hans tillitsmann skal ha høve til å kontrollere avrekningen. Ferieboka skal utleveres til arbeidstakeren når han slutter eller når ferie skal tas.

Arbeidstakeren får feriegodtgjøringen utbetalt gjennom Postverket fra og med 16 mai i ferieåret mot innlevering av sin feriebok og vitnemål fra arbeidsgiveren i ferieboka for at han skal ha ferie. Er han arbeidsløs eller av andre grunner ikke lenger i annens tjeneste, kan ferieboka etter 1 august i ferieåret bli innløyst mot erklæring fra arbeidsnemnda i kommunen om at den er kjent med at han skal ha ferie.

Feriebøker må være innløyst innen utgangen av ferieåret.

Utgiftene ved administrasjonen av feriemerkeordningen dekkes av feriefondet.

Kongen eller den han gir fullmakt, gir nærmere føresegner om ordningen med feriemerker og feriebøker, derunder også om styre og forvaltning av Feriefondet, om Postverkets vederlag for arbeid i samband med ordningen og om bruken av mulig overskott etter at alle utgifter er dekket.

14 novbr.

Nr. 3.

§ 9. *Feriegodtgjøring for særlige grupper av arbeidstakere.*

Departementet kan fastsette at det skal betales feriegodtgjøring etter særlige føresegner til arbeidstakere som:

- a) er sysselsatt med kortvarig arbeid eller arbeid for vekslende arbeidsgivere slik at det i regelen ikke oppnåes 6 dagers arbeidsforhold, jfr. § 7;
- b) blir helt eller delvis lønnet av andre enn arbeidsgiveren ved drikkepenge eller på annen måte;
- c) får lønn som omfatter vederlag for bruk av egne eiendeler eller råstoffer; eller
- d) blir lønnet delvis med del av utbytte.

§ 10. *Unntak fra lovens ordning av feriegodtgjøringen.*

En organisasjon av arbeidstakere kan for sine medlemmer slutte skriftlig overenskomst med arbeidsgiver eller organisasjonen av arbeidsgivere om annen ordning av feriegodtgjøringen enn fastsatt i denne lov. Slik overenskomst skal gjelde også for ikke organisert arbeidstaker hos vedkommende arbeidsgiver, når arbeidstakeren faglig tilhører en gruppe som går inn under overenskomsten. Har arbeidstaker som omfattes av slik overenskomst ikke hevet sin feriegodtgjøring innen utgangen av ferieåret, skal arbeidsgiveren innen en måned deretter innbetale feriegodtgjøringen til Feriefondet.

En arbeidsgiver kan også i andre enn de i første ledd nevnte tilfelle forvalte og utbetale feriegodtgjøringen til arbeidstakere som går inn under § 7 første ledd, når han for utbetalingen stiller garanti som er godkjent av departementet eller den det gir fullmakt. Sluttes en arbeidstaker som går inn under slik garantiordning i bedriften før ferie skal tas, skal dog den feriegodtgjøring han har til gode avgjøres ved feriemerker som bestemt i § 8. Denne paragrafs første ledd siste punktum gjelder tilsvarende.

Departementet kan når særlige tilhøve gir grunn til det fastsette unntak fra lovens ordning også for andre grupper av arbeidstakere.

§ 11. *Avgifter til Feriefondet.*

Departementet kan fastsette mindre avgifter til feriefondet ved utlevering og innløsning av feriebøker og ved utbetaling av feriegodtgjøring ellers. Avgiftene kan pålegges både arbeidsgivere og arbeidstakere.

Departementet fastsetter de nærmere føresegner for betaling av avgiftene.

§ 12. *Virksomheten skifter eier.*

Rett til ferie eller feriegodtgjøring endres ikke om bedrift eller skip som arbeidstakeren er tilsatt ved, skifter eier.

§ 13. *Tap av feriegodtgjøring.*

14 novbr.

Nr. 3.

Arbeidstaker som fratrer arbeidet uten å overholde lovlig oppsiingsfrist eller som blir avskjediget fordi han grovt forsømmer sine arbeidsplikter mot arbeidsgiveren, taper retten til den feriegodtgjøring som han har opptjent hos siste arbeidsgiver. Feriegodtgjøringen tilfaller ektefelle og barn som arbeidstakeren forsørger. Har han ingen slike forsørgede, tilfaller den Feriefondet.

For feriegodtgjøring som er avreknet i feriemerker, skal arbeidsgiveren gi opplysning om tapet av feriegodtgjøringen i arbeidstakerens feriebok når den blir utlevert, og opplysninger han måtte ha om arbeidstakerens forsørgingsbyrde. Forsørger arbeidstakeren ikke ektefelle eller barn, skal feriegodtgjøring som ikke er avreknet i feriemerker, av arbeidsgiveren innbetales til Feriefondet innen en måned etter at arbeidstakerens fratreten er fastslått. Arbeidsgiver som forvalter feriegodtgjøringen med heimel i § 10 første eller annet ledd, kan dog la innbetalingen utstå til den i nevnte paragraf satte frist for innbetaling til Feriefondet.

Departementet kan gi nærmere føresegner om betaling av feriegodtgjøring i tilfelle som går inn under denne paragraf.

§ 14. *Feriegodtgjøring ved dødsfall.*

Dør arbeidstakeren, kan ektefelle og barn han forsørget ved sin død, kreve å få utbetalt feriegodtgjøring han har til gode.

Etterlater han ikke slike forsørgede, tilfaller feriegodtgjøringen Feriefondet. Innestår feriegodtgjøringen hos arbeidsgiveren, skal han innbetale feriegodtgjøringen til fondet innen en måned etter at arbeidstakerens død er fastslått.

§ 13 annet ledd siste punktum og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 15. *Særlige føresegner for arbeidstakere på skip.*

For arbeidstakere på skip eller grupper av disse fastsetter Kongen eller den han gir fullmakt de særlige føresegner som er nødvendig på grunn av tilhøva i sjøfarten. Derunder kan føresegnene i loven fravikes, likevel ikke føresegnene om feriens lengde og feriegodtgjøringens størrelse.

§ 16. *Lovens ufravikelighet.*

Reglene i denne loven kan ikke fravikes til skade for arbeidstakerne uten i de tilfelle loven gir uttrykkelig heimel for det.

§ 17. *Rettleiing, avgjerd av tvister.*

Arbeidstilsynet gir rettleiing om gjennomføringen av denne lov, jfr. lov om arbeidervern av 19 juni 1936 §§ 41 og 42.

14 novbr. Tvist om en person går inn under loven kan bringes inn for
 Nr. 3. det i arbeidervernlovens § 48 nevnte Arbeidstilsynsråd.

Føresegnene om taushetsplikt i arbeidervernlovens § 46 gjelder også for saker etter denne lov.

Kongen kan fastsette nærmere føresegner om Arbeidstilsynets og Arbeidstilsynsrådets virksomhet etter denne lov.

§ 18. Opplysningsplikt.

Departementet eller den det gir fullmakt kan kreve av enhver arbeidsgiver at han godtgjør å ha betalt på riktig måte avgifter og feriegodtgjøring som etter denne lov tilkommer Feriefondet.

§ 19. Føresegner om straff.

Med bøter straffes:

1. arbeidsgiver som lar utbetale feriegodtgjøring i strid med føresegnene i denne lov eller som unnlater i rett tid å innbetale feriegodtgjøring til Feriefondet slik som fastsatt i §§ 6, 10, 13 og 14 eller som unnlater å etterkomme påbud om betaling av avgifter etter § 11 eller nekter å gi opplysninger som blir krevd etter § 18,
2. arbeidstaker som overdrar eller pantsetter feriebok eller opp-tjente feriemerker.

§ 20. Ikrafttreden. Overgangsføresegner.

1. Denne lov trer i kraft 16 november 1947, likevel slik at retten til utvidet feriefritid etter § 3 først gjelder fra og med det ferieåret som begynner i 1948. Regler om ferie i arbeidsavtaler eller tariffavtaler som er mindre gode for arbeidstakerne enn lovens ufravikelige føresegner, faller bort fra den tid nevnte føresegner tar til å gjelde.
2. For tidsrommet fra og med 16 november 1947 til og med 15 mai 1948 opptjenes feriegodtgjøring til ferie i det følgende ferieår
 - a) av arbeidstakere som går inn under § 6, med full lønn to virkedager for hver måned de har hatt lønn i nevnte tidsrom. For øvrig skal § 6, tredje, fjerde og femte punktum samt annet, tredje, fjerde og femte ledd gjelde tilsvarende;
 - b) av arbeidstakere som går inn under § 7, med 8,5 prosent av arbeidsfortjenesten.

Denne feriegodtgjøring kommer i tillegg til den feriegodtgjøring som ved lovens ikrafttreden er opptjent på grunnlag av arbeidsavtale, tariffavtale, regulativ eller lov. En arbeidstaker kan likevel ikke på grunnlag av føresegnene i dette punkts

første ledd kreve mer feriegodtgjøring i alt enn reknet etter 14 novbr. §§ 6 og 7. Nr. 3.

3. Føresegnene i § 8 om Statens Feriefond, feriemerker og ferie-bøker og påbudet i § 6, siste ledd om å avgjøre feriegodtgjøring i feriemerker, trer i kraft først fra den tid som blir fastsatt av Kongen. Departementet kan gi nærmere føresegner om ut-betalingen av feriegodtgjøring etter § 7 inntil nevnte tidspunkt.
4. For Svalbard gjelder denne lov fra den tid og med de endringer Kongen fastsetter.
5. Lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 23 faller bort fra 16 november 1947.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-krefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 november 1947.

På Hans Majestet Kongens vegne

OLAV

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

14 novbr.

I medhold av § 5 i lov av 19 juli 1946 om forlengelse av patenters varighet bestemmes under forbehold av gjensidig-het at bestemmelsene i nevnte lov skal komme personer og virksom-heter hjemmehørende i Danmark til gode.

Kongelig resolusjon.

14 novbr.

1. I medhold av § 45 i lov om skogvern av 12 februar 1932 bestemmes at nevnte lov skal finne tilsvarende anvendelse for Oslo by, hvorhos Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi alle nærmere regler for lovens tillempning, herunder også i hvilken ut-strekning byen skal være med å bære utgiftene ved fylkesfunk-sjonærenes avlønning.

2. Denne bestemmelse trer i kraft fra 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon.

14 novbr.

I. Konesesjongsrensene etter skogkonesesjonsloven av 18 september 1909 og jordkonesesjonsloven av 10 desember 1920 ned-settes — i medhold av samme lovers §§ henholdsvis 5 og 4 — slik:

a. etter skogkonesesjonslovens § 2, § 3, første ledd og § 4 til 0, og etter § 3, annet ledd, til 1 000 dekar, samt

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 44, 1947. 2

- 14 novbr. b. etter jordkonsesjonslovens § 1, første ledd til 0 og etter § 1, tredje ledd, til 20 dekar,

for Tromøy herred, Aust-Agder fylke.

- II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

14 novbr. **Kongelig resolusjon.**

- I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, § 2, § 3, første og annet ledd, og § 4, nedsettes — i medhold av samme lovs § 5 — til 500 dekar for Geitastrand herred, Sør-Trøndelag fylke.

- II. Kongelig resolusjon av 26 april 1912 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen for samme herred oppheves.

- III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

14 novbr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk § 5, jfr. § 11, fastsettes følgende bestemmelse om fredning av makrellyngel:

- I. Fangst av makrell under 20 cm til annet enn menneskeføde og agn er forbudt. Lengden måles fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

- II. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter. Ulovlig fangst eller dens verdi kan inndras til fordel for statskassen.

- III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

14 novbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kgl. resolusjon av 25 april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som herredstyret i Våler, Hedmark fylke, har gjort i møte 25 oktober 1947 til ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Vedtekta skal gjelde inntil videre fra og med 1 desember 1947.

Fra samme dag vil reglene i den gamle vedtekta holde opp å gjelde.

Vedtekta lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte unnatak på hverdager holdes lukket fra kl. 17 til kl. 8,30. På pinseaften, St. Hansaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 15.

På hverdager mellom 2. juledag og nyttårsaften holdes lukket fra kl. 15 til kl. 9.

B. På søn- og helgedager, derunder 1 og 17 mai, samt påskeaften 14 novbr. holdes lukket hele dagen.

§ 2. Utsalgssteder hvorfra det bare selges tobakksprodukter og artikler for tobakksrøkning, frukt, konfekt, sjokolade, alkohol-frie drikker, spillkort og skrivesaker skal ha samme lukningstider som for utsalgssteder for varer (se under § 1).

§ 3. Unntatt fra vedtektenes bestemmelser er utsalgssteder hvorfra det bare selges melk og fløte (jfr. for disses vedkommende dog den alminnelige helgedagslovgivning), samt bensin- og oljestasjoner.

§ 4. I lukningstida må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter stengetid å ekspedere kunder som er kommet inn før stengt-tid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

15 novbr.

I henhold til § 15 i lov om brannvesenet av 15 august 1905 godkjennes med dette endring av feierregulativet for tettbebyggelse i Askim, Østfold fylke, innenfor følgende grenser:

Fra Spjædviks gartneri «Bu» ved Eldsbergvegen til Dehll skole og videre til søndre side av Dramstad gård og allevegen til Skovog fra den nye Trøgstadvegen. Derfra til søndre side av Berger gård og videre til østre side av Sletta gård og Rom skole-Moen skole, til gården nordre Aulha og derfra til utgangspunktet «Bu», slik at takstene nå blir følgende:

Pipe gjennom 1 etasje	kr. 0,50
» » 2 »	» 0,80
» » 3 »	» 1,00
» » 4 »	» 1,20
» » 5 »	» 1,40
Anbringere og trukne rør	» 0,50

For den øvrige del av herredet godkjennes følgende takster:

Skorstein eller loddpipe gjennom 1 etasje	kr. 1,00
» » 1½ »	» 1,25
» » 2 »	» 1,50

For ovennlytende etasjer intet tillegg.

Utgeber: Statsråd-sekretær Leif Østern.

I henhold til brannlovens § 15 for den del av herredet tilleggsbestemmelser til brannlovens § 15 for den del av herredet som ikke inngår under de ovennlytende takster.

Feiing skal foretas i godkjente og av de paper som har vært brukt.